

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P. I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Gotowski

Protokolant Małgorzata Idczak – Kostruba

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2017 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa G. Z.

przeciwko (...) sp. z o.o. w P.

o zapłatę

- 1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3258, 56 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 17 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,**
- 2. Kosztami procesu i nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża w całości pozwaną pozostawiając szczegółowe rozliczenie tych kosztów referendarzowi sądowemu przy przyjęciu minimalnej stawki kosztów zastępstwa procesowego.**

SSR Mariusz Gotowski

UZASADNIENIE

Powód G. Z. wskazując jako pozwanego (...) sp. z o.o. w P. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz pozwanego kwoty 3258, 56 zł tytułem nagrody za zwycięstwo w konkursie (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że w dniu 21 listopada 2014 r. po uprzednim zapoznaniu się na stronie internetowej wskazanej w treści pozwu regulaminu konkursu pod nazwą (...) organizowanym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej przez pozwaną spółkę w tym przewidzianymi w pkt. 5.4 w związku z punktem 5.3 regulaminu nagrodami i zachęcony kampania reklamową, postanowił wziąć udział w ogłoszonym publicznie konkursie i przystąpił do wypełnienia jej warunków. Nagrodami w konkursie miały być voucher na wypożyczenie auta, którego wartość miała wahać się w przedziale od 2500 zł do 5000 zł w zależności od dostępnych aut oraz wyniku głosowania. Natomiast wartość nagrody pieniężnej uzależniona była od wartości nagrody vouchera w danej edycji konkursu i stanowiła 111,1 % wartości vouchera. Powód podjął działania celem rozpropagowania wśród znajomych aplikacji Y., a tym samym dążąc do wygranej w konkursie. Dnia 22 listopada 2014 r. powód po uprzednim przeczytaniu, zrozumieniu i utwierdzeniu się w przekonaniu, że dokument jest taki jest w dniu poprzednim konkursu pobrał go ze strony internetowej i zapisał na dysku twardym swego komputera. W dniu 25 listopada 2014 r. powód otrzymał z adres e-mail: (...) informację, że zdobył pierwszą nagrodę w konkursie i wygrał nagrodę główną. Po wymianie wiadomości w formie elektronicznej powód w dniu 1 grudnia 2014 r. dowiedział się że nagroda pieniężna wynosi 10 % wartości vouchera

o zostanie przelana na konto właściwego urzędu skarbowego, co zostało ostatecznie potwierdzone w dniu 10 grudnia 2014 r. Powód zaskoczony odpowiedzią ponownie sprawdził regulamin i okazało się, że na stronie internetowej widnieje już nowy regulamin, w którym w punkcie 5.4 nagroda pieniężna została zmniejszona do 11,1 %. W związku z niedozwoloną zmianą regulaminu w trakcie trwania konkursu powód wezwał pozwaną do spełnienia przyrzeczonego świadczenia i zapłaty przyrzeczonej nagrody. Dalej powód wskazał, że twierdzenia pozwanego odnośnie tego, że powód mógł w posiadanie regulaminu konkursu w trakcie jego edycji nie znajdują oparcia w stanie faktycznym. Powód przystąpił do konkursu po uprzednim przeczytaniu regulaminu konkursu na stronie internetowej, a także zapisał regulamin konkursu na dysk twardy swego komputera w dniu 22 listopada 2014 r. a więc już po rozpoczęciu konkursu powód wskazał, że twierdzenie pozwanego o tym, że powód mógł wejść w posiadanie regulaminu na etapie jego edycji świadczy na korzyść powoda. Oznacza to, że istniała wersja regulaminu z nagrodą w wysokości 111,1 %. Powód wskazuje, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym dokonanie zmiany regulaminu w trakcie trwania konkursu, a nawet zastrzeżenie sobie możliwości zmian regulaminu w trakcie trwania konkursu jest tym samym co posługiwanie się klauzulą wpisaną do rejestru UOKiK jako klauzula zakazana. Powód wskazał, że wywodzi swe roszczenia z treści przepisów o przyrzeczeniu publicznym tj. art. 919-921 kc w związku z pkt. 5.3, 5.4, 5.5 regulaminu konkursu. Zdaniem powoda wartość przyrzeczonej nagrody pieniężnej dochodzonej pozwem wynosi 3258, 56 zł i wynika z przemnożenia przyjętej przez strony w protokole przekazania nagrody z dnia 16.01.2015 r. wartości vouchera ba pojazd marki M. (...) w kwocie 2933 zł przez wskaźnik 111,1 %.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) sp. z o.o. w P. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana zaprzeczyła wszelkim okolicznościom wyraźnie nieprzyznanym. Wskazała, że do dnia wniesienia pozwu powód nie wezwał prawidłowo pozwanej do zapłaty należności. Pozwana zaprzeczyła wskazanej przez powoda wysokości nagrody pieniężnej tj. 111,1 % wartości vouchera, jak również twierdzeniom powoda, zgodnie z którymi strona pozwana miała dokonywać zmian w regulaminie. Pozwany wskazał, że niemożliwym jest sprawdzenie przebiegu edycji projektu regulaminu. Pozwany zaprzeczył wyraźnie temu, aby jakkolwiek pracownik pozwanego przyznał, że w regulaminie konkursu znajdował się zapis o wartości pieniężnej w wysokości 111,1 % wartości vouchera. Zdaniem pozwanego dokładana lektura regulaminu wskazuje na to, że nie było zamiarem wypłacenie jakichkolwiek środków pieniężnych poza tymi, które zostały wymienione w pkt. 5 pppkt. 4 w zw. z pkt. 11 regulaminu związanych z pokryciem kosztów podatku dochodowego od wygranej nagrody. Dalej pozwany wskazał, że we wszystkich materiałach reklamowych dotyczących konkursu jako główną nagrodę wskazano właśnie voucher na wypożyczenie samochodu. Sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania byłoby przyjęcie, że organizator konkursu pominąłby kwestię zareklamowania nagrody pieniężnej o wyższej wartości niż voucher. Pozwany zwrócił również odwołanie się przez powoda w niniejszej sprawie do przepisów i stanowiska sądów w zakresie niedozwolonych klauzula umownych jest bezprzedmiotowe, gdyż powód wysnuwa swoje roszczenie w oparciu o przepis o przyrzeczeniu publicznym. Podsumowując swe rozważania pozwany wskazał, że mylne zrozumienie konkursu przez powoda nie może obciążać pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana prowadziła konkurs o nazwie (...), w którym wziął udział powód.

bezsporne

Konkurs polegał na poleceniu znajomym aplikacji Y., którzy następnie zgodnie z otrzymywanymi poleceniami wprowadzali login osoby polecającej do aplikacji, co umożliwiało to gromadzenie konkretnej ilości poleceń i punktów w konkursie. Powód zachęcony kampanią reklamową zapoznał się z nią oraz regulaminem i zdecydował się wziąć w nim udział. Polecał aplikacje swoim znajomym. Powód zapoznał się z regulaminem widniejącym na stronie internetowej pozwanego i w dniu 22 listopada 2014 r. pobrał regulamin ze strony internetowej i zapisał na dysku twardym swego komputera w formacie (...). Pod nazwą „Regulamin konkursu Y. D..pdf”.

Dowód – zeznanie powoda k. 73, opinia uzupełniająca biegłego informatyka z dnia 14.03.2017 r. – k. 168-172

W regulaminie wskazano, że organizatorem konkursu jest pozwana (pkt. 1). Wskazano w nim, że jest organizowany w czterech edycjach, trwających od dnia 12.11.2014 r. od godziny 15.00.

- a. Edycja I od dnia 17.11.2014 roku od godziny 00:00 do 23.11.2014 do godziny 23:59:59
- b. Edycja II od dnia 24.11.2014 roku od godziny 00:00 do 30.11.2014 do godziny 23:59:59
- c. Edycja IV od dnia 01.12.2014 roku od godziny 00:00 do 07.12.2014 godziny 23:59:59
- d. Edycja IV d dnia 08.12.2014 roku od godziny 00:00 do 14.12.2014 do godziny 23:59:59.

Wskazano w nim, że ilekroć mowa w nim o Aplikacji należy przez to rozumieć aplikację Y., którą można obrać ze sklepu (...). (pkt. 1.4). Wskazano w nim również, że ilekroć w regulaminie mowa o N. należy przez to rozumieć Identyfikator użytkownika używany podczas zakładania konta oraz widoczny w aplikacji Użytkownika (pkt. 1.5). w regulaminie konkursu wskazano, że konkurs polega na zbieraniu punktów za polecenia. Uczestnik zdobywa jeden punkt za każdą osobę, która w swojej aplikacji w polu „Kto polecił Ci Y.” wpisze N. uczestnika (pkt. 4.2). W regulaminie wskazano, że dla uczestnika zajmującego pierwsze miejsce w rankingu w danej turze przewidziane jest nagroda główna w postaci vouchera na wypożyczenie auta wybieranego w głosowaniu na prowadzonym na fanpage Y. „Walcz z absurdami na drogach” oraz nagroda pieniężna (pkt. 5.3). Wartość nagrody vouchera waha się od 2500 do 5000 zł w zależności od dostępnych aut w 99rent oraz od wyniku głosowania. Wartość nagrody pieniężnej uzależniona jest od wartości nagrody vouchera w danej edycji konkursu i stanowi 111,1 % wartości vouchera (pkt. 5.4). . dalej wskazano, że organizator skontaktuje się ze zwycięzcami za pomocą poczty elektronicznej w terminie 5 dni roboczych od momentu ogłoszenia wyników, w celu potwierdzenia przez laureatów niezbędnych danych (pkt. 5.8). Organizator, po otrzymaniu od zwycięzcy niezbędnych danych wyśle nagrodę pocztą tradycyjną na wskazany adres w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania odpowiedzi (pkt. 5.9). W regulaminie konkursu wskazano, że organizator pokrywa koszty podatku dochodowego wynikającego z wygranej nagrody (pkt. 5.12). w regulaminie wskazano, że organizator zastrzega sobie prawo do zmiany postanowień Regulaminu, o ile nie wpłynie to na pogorszenie warunków uczestnictwa w konkursie. Zmiana obowiązywać będzie uczestników biorących udział w konkursie (pkt. 9.5.)

Dowód – wydruk regulaminu pobranego przez powoda – k. 13-16

W dniu 25 listopada 2014 r. o godzinie 15:58 z adresu e-mail: (...) powód otrzymał wiadomość mailową o treści:

„Tak. Wygrałeś Ty! Zająłeś pierwsze miejsce w rankingu poleceń Y.. Krótko mówiąc, jesteś największym ambasadorem marki Y., którego jak dotąd poznaliśmy. Jak widzisz wygrana nie była trudna. Mamy nadzieję, że tylko dlatego, że już wygrałeś super auto na tydzień, nie przestaniesz polecać Y. innym;). V. na auto chcemy wręczyć Ci osobiście. Wybierz proszę, miejsce spotkania i dzień, który Ci opowiada.” Jako nadawcę wiadomości wskazano K. B. specjalistę ds. marketingu i PR.

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 25 listopada 2014 r. – k. 20

W dniu 27 listopada 2014 r. o godz. 15:54 powód przesłał K. B. wiadomość mailową o treści:

„Cieszę się. Szkoda tylko, że limit kilometrów jest tak mały. Zazwyczaj auta z wypożyczalni mają 200 km/dobę. Wypożyczalnia rent99 liczy dość dużo za zwiększenie limitu kilometrów dla M. (...) bo ok. 50 zł za 100 km. Y. polecam dalej J. Z tego co wyczytałem w regulaminie mam szansę wygrać inne auto na kolejny tydzień. Poza tym liczę też na gadgety :). W celu przekazania vouchera podaję adres: B. TECHNIKA (...) ul. (...) (...) T. lokalizacja: (...) data: 2.12.2014 ? g: 10:00-16:00 w sprawie nagrody pieniężnej jaką mam otrzymać – będzie ona wypłacona na konto bankowe? Łącząc wyrazy pozdrowienia: G. Z.”

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 27 listopada 2014 r. – k. 20

W odpowiedzi 27 listopada 2014 13:42 powód otrzymał od K. B. wiadomość mailową o treści:

„Jeszcze raz gratulujemy i bardzo cieszymy się z Pana wygranej. Drugi to realny termin – jeszcze raz potwierdzę w poniedziałek i ustalę dokładną godzinę”

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 27 listopada 2014 r. – k. 19

W dniu 01 grudnia 2014 r. o godz. 10:12 powód przesłał wiadomość mailową o treści:

„Szanowny panie K., proszę o potwierdzenie wizyty w dniu jutrzejszym oraz o uzgodnienie godziny. Łącząc pozdrowienia: G. Z.”.

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 1 grudnia 2014 r. – k. 19

W dniu 1 grudnia 2014 r. o godz. 12:06 powód od K. B. otrzymał wiadomość mailową o treści:

„Dzień dobry, mamy już prawie wszystko gotowe ale niestety drukarnia opóźnia wydrukowanie vouchera. Czy pasuje Panu inny dzień w tym tygodniu. Np. czwartek? Godzina 13ta? Chcielibyśmy nagrać krótki materiał video i zrobić zdjęcia. Czy wyraża Pan na to zgodę? Przy okazji chcemy zaznaczyć, że jest Pan przedsiębiorcą i możemy pokazać wasze logo lub w inny sposób przemycić informacje o waszej firmie.”

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 1 grudnia 2014 r. – k. 19

W dniu 1 grudnia 2014 r. o godzinie 12:36 powód przesłał wiadomość mailową o treści:

„Tak, panie K.. Czwartek – godzina 13:00 również pasuje. Bardzo napięty harmonogram mam w środę. W związku z tym środa w zupełności by odpadała. Dziękuję za propozycję nawiązania do przedsiębiorstwa oraz logotypu firmy w której pracuje. J Na pewno jest dodatkową „nagrodą” w konkursie. J Ja oczywiście w ramach zobowiązani również za deklarację z państwa strony wyrażam zgodę na nagranie materiału filmowego oraz wykonanie zdjęć. Wygrana jest do wykorzystania do końca bieżącego roku. Zależałoby mi, aby auto odebrać 12.12.2014 r. po godzinie 16:00. Czy możemy zrobić rezerwację na pojazd? Czy dokonają tego państwo z kopia wiadomości do mnie, czy mam to zrobić sam? (w związku z tym, że Państwa wizyta w sprawie przekazania vouchera została przełożona okres wyprzedzenia w stosunku do rezerwacji pojazdu od 12.12.2014 r. skraca się).

P .S. Pytałem Pana o nagrodę pieniężną którą mam otrzymać – nie otrzymałem od Pana odpowiedzi. Z wyrazami szacunku”

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 1 grudnia 2014 r. – k. 34

W odpowiedzi powód w dniu 10 grudnia 2014 r., godz. 15:55 otrzymał wiadomość mailową od K. B. o treści:

„Witam pana W odpowiedzi na pana zapytanie mailowe o nagrodę mogę potwierdzić, że nagroda w konkursie jest voucher na wynajem m. (...) na okres 7 dni do zrealizowania w grent. Nagroda w ten sposób była komunikowana od samego początku konkursu. Nagroda pieniężna to równowartość podatku od nagrody i zostanie odprowadzona zgodnie z wymogami prawa. Proszę potwierdzić czy 12 grudnia jest aktualnym terminem odbioru auta czy może chce Pan – przesunąć ten termin.”.

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 10 grudnia 2014 r. – k. 20

W dniu 10 grudnia 2014 r. o godzinie 16:26 przesłał wiadomość mailową o treści:

„Szanowny panie termin jest aktualny pod warunkiem wywiązania się z Państwa strony z postanowień regulaminu aktualnego na moment wzięcia udziału przeze mnie w konkursie. Proponuje zapoznać się z Kodeksem Cywilnym, lista klauzul niedozwolonych ogłoszonych przez UOKiK oraz Orzecznictwem Sądu Najwyższego. Do dnia dzisiejszego nie otrzymałem V. który miał zostać przesłany pocztą i upoważniały do odbioru nagrody.”

Dowód – wydruk wiadomości mailowej z dnia 10 grudnia 2014 r. – k. 39

Po otrzymaniu wiadomości w dniu 10 grudnia 2014 r. powód poraz kolejny sprawdził regulamin będący na stronie internetowej, w tym regulaminie wskazano, że dla uczestnika zajmującego pierwsze miejsce w rankingu w danej turze przewidziane jest nagroda główna w postaci vouchera na wypożyczenie auta wybieranego w głosowaniu na prowadzonym na fanpage Y. „Walcz z absurdami na drogach” oraz nagroda pieniężna (pkt. 5.3). Wartość nagrody vouchera waha się od 2500 zł do 5000 zł w zależności od dostępnych aut w 99rent oraz od wyniku głosowania. Wartość nagrody pieniężnej uzależniona jest od wartości nagrody vouchera w danej edycji konkursu i stanowi 11,1 % wartości vouchera (pkt. 5.4). W regulaminie tym wskazano, że organizator Konkursu pokrywa koszty podatku dochodowego wynikającego z wygrania nagrody (pkt. 5.11).

Dowód – regulamin konkurs Y. D. – k. 56 - 59 , okoliczność faktyczna podniesiona przez powoda w pozwie uznana za przyznaną przez Sąd na podstawie art. 230 kpc

W dniu 16 stycznia 2015 r. został wystawiony protokół przekazania nagrody, w którym wskazano, że jest nią voucher na wypożyczenie samochodu oraz nagroda pieniężna na pokrycie podatku od wygranej o wartości 2933 zł oraz nagroda pieniężna na pokrycie podatku od wygranej w kwocie 326 zł. Został podpisany przez powoda oraz Ł. J. prezesa zarządu pozwanego. Na protokole znalazła się adnotacja sporządzona pismem komputerowym o treści: jako zwycięzca zaznaczam, iż nagrodę w postaci vouchera odebrałem. Zgodnie z ustaleniami jest on do realizacji w ciągu 30 dni od momentu jego odebrania. Zgodnie z ustaleniami jest on do realizacji w ciągu 30 dni od momentu jego odebrania. Zaznaczam, że nie otrzymałem wspomnianej nagrody pieniężnej na pokrycie podatku od wygranej, która najprawdopodobniej zgodnie ze wcześniejszymi zapewnieniami będzie wpłacona na nr konta bankowego właściwego Urzędu Skarbowego” oraz adnotacja sporządzona pismem ręcznym: (...), (...) W (...) PROTOKOLE (...) Z (...).

Dowód – protokół przekazania nagrody – k. 22

Regulamin pobrany przez powoda na dysk twardy jego komputera a następnie skopiowany na nośnik typu pendrive (k. 155) rozmiar 44,5 KB i datę/czas modyfikacji 22.11.2014 21:41:16. Parametry (...) właściwości wskazują na tytuł Regulamin konkursu Y. D., autora G., datę/czas utworzenia 22.11.2014 20:41:15 datę/czas zmiany 22.11.2014 20:41:15. Zawartość pliku nie wskazuje na edycję zawartości tego pliku w celu przekłamania treści „wydrukowanej” do tego pliku, która znajdowała się uprzednio na stronie internetowej. Właściwości pliku przekazanego na nośniku typu pendrive świadczy o powstaniu i pochodzeniu z daty 22 listopada 2014 r.. dane typu czas i liczba zmian regulaminu dokonywanego na stronie internetowej (...) nie są możliwie bez badania logów zarejestrowanych działań na serwerze, na którym znajduje się strona), które mogą, ale nie muszą znajdować się w dyspozycji właściciela serwera tj. (...) S.A. w P.. Oznacza to, że pozwany nie jest właścicielem strony internetowej (...)

Dowód – opinia uzupełniająca biegłego z dziedziny informatyki mgr inż. B. B. (1) z dnia 14 marca 2017 r. k. 168 – 172

Ewentualna manipulacja powoda w treści regulaminu mogła nastąpić wyłącznie w zakresie pliku o nazwie Regulamin Konkursu Y. D..htm na dysku jego komputera po uprzednim pobraniu tego pliku ze strony pozwanego. Oznacza to, że powód nie mógł tego zrocić bezpośrednio na stronie internetowej pozwanego, gdyż serwery (...) są odpowiednio zabezpieczone przed nieuprawnionym zapisem. Regulamin zamieszczony na stronie nie był pisany językiem (...), lecz skryptowym językiem programowania (...). Jedynie interpretowane przez przeglądarkę źródło strony przebiera w tekście postać w zapisie znaczników (...).

Dowód – opinia biegłego sądowego z dziedziny informatyki mgr inż. B. B. (1) z dnia 7 marca 2016 r. – k. 106 – 107

Wersje regulaminu pobrane przez powoda oraz znajdująca się na stronie internetowej pozwanego różnią się. Różnice obejmują kilkadziesiąt (może nawet ponad sto) znaków. Oczywista omyłka była zatem wykluczona. Osoby redagujące i zatwierdzające kolejne wersje regulaminu muszą mieć wiedzę w zakresie jego etapów jego tworzenia i kolejnych jego edycji. Ustalone różnice mogły powstać zarówno w procesie autorskiego doskonalenia tekstu regulaminu, jak również:

1. poprzez edycję pliku pochodzącego XE strony (...) typu (...) i wydruku zmodyfikowanego pliku typu (...) do pliku (...) z dalszą konieczną edycją pliku (...)
2. lub tylko poprzez edycję pliku typu (...) powstałego z bezpośredniego wydruku strony internetowej do tego pliku.

Na podstawie informacji dostępnych w Internecie nie można ustalić ani poprzednich wersji strony internetowej (...) ani jego pierwotnej postaci. Strona nie występowała w Internecie w wersji archiwalnej.

Dowód – opinia biegłego sądowego z dziedziny informatyki mgr inż. B. B. (1) z dnia 7 marca 2016 r. – k. 111-112

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda, wskazanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego B. B. (1).

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty zgromadzone w aktach sprawy albowiem ich prawdziwości oraz mocy dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł żadnych dowodów, aby je kwestionować.

Sąd uznał również za w pełni wiarygodne zeznania powoda G. Z., który szczegółowo opisał, że decydując się na udział w konkursie organizowanym przez pozwanego szczegółowo zapoznał się z jego regulaminem, a następnie zapisał ten regulamin w postaci pliku na dysku swego komputera. Następnie powód opisał kontakty z przedstawicielem pozwanego. Wynika z tych zeznań bezsprzecznie, że powód nie dokonał żądanej ingerencji w treść pobranego regulaminu. Jak wynika z opinii biegłego powód nie mógł dokonać ingerencji w treść takiego regulaminu bezpośrednio na stronie internetowej, ale co najwyżej na pliku pobranym na komputer. Biegły zwrócił uwagę na nieścisłości, o których mowa w opinii takie jak różnice w datach modyfikacji pliku czy inne różnice świadczą na korzyść powoda i Sąd taką ocenę podziela. Zdaniem Sądu gdyby powód dokonał jakiegokolwiek ingerencji w treść regulaminu, to uczyniłby to tak, że takie ingerencje nie były w ogóle widoczne albo gdyby czynił to nieudolnie, to ewentualne modyfikacje widoczne byłyby nawet dla laika. Teza pozwanego o tym, że powód wszedł w posiadanie regulaminu na etapie jego tworzenia czy edycji nie została poparta żadnymi dowodami. Co więcej, gdyby powód dysponował dowodami na poparcie tezy, że wersja regulaminu o treści przez powoda nigdy nie istniała mógł przedstawić wersje regulaminu z różnych etapów jego tworzenia. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał bowiem na nim, bo to on twierdził, że powód mógł dokonać manipulacji w treści regulaminu bądź wejść w jego posiadanie na etapie jego edycji. Zgodzić należy się z twierdzeniami powoda, że powód zapisując treść regulaminu w dniu 22 listopada 2014 r. nie wiedząc, że wygra konkurs, zatem zupełnie nieracjonalnym byłaby jakakolwiek ingerencja powoda treść regulaminu już w dniu 22 listopada 2014 r. a przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby później doszło do takiej modyfikacji regulaminu w wersji przedstawionej przez powoda.

Zdaniem Sądu z zeznań powoda wynika ze zapoznał się on z regulaminem, w którym wysokość nagrody została określona na 111,11 % wartości vouchera i taką wersję regulaminu zapisał na swoim komputerze.

Wskazać należy, że treść zeznań koresponduje z treścią wiadomości mailowych powoda. Już bowiem w wiadomości mailowej z dnia 27 listopada 2014 r. powód o raz pierwszy pytał o nagrodę pieniężną, i był w tym zakresie konsekwentny.

Sąd nie dał wiary zeznań powoda odnośnie tego, skontaktował się z nim pan B. ze strony pozwanego a także dyrektor marketingu pozwanego informując mnie, że rzeczywiście w regulaminie była mowa o 111,1% wartości jednak był to błąd edytorski i w zamian za odstąpienie od jego żądań proponowano mu gadżety w postaci długopisów czy notesów. Tej wersji zdarzeń pozwany zdecydowanie zaprzeczył, natomiast powód nie przedstawił żadnych dowodów ani wniosków dowodowych potwierdzających jego wersję, w szczególności nie wniósł o przesłuchanie K. B. jako świadka. Sama okoliczność tego rodzaju, że świadek nie pracuje już u powoda nie było żadną przeszkodą ustaleniu jego adresu i wezwaniu go w charakterze świadka. Co więcej okoliczność, że świadek nie pracuje już u pozwanego wzmocniałaby tylko wiarygodność takiego dowodu.

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2015 r. przeprowadził dowód z opinii biegłego z dziedziny informatyki na okoliczność ustalenia czasu i pierwotnej treści regulaminu konkursu, a także strony internetowej, której powód pobrał regulamin znajdujący się na płycie CD k. 81, a nadto na okoliczność braku edycji regulaminu znajdującym się na płycie CD a także ustalania czasu i ilości zmian regulaminu dokonywanych na stronie internetowej pozwanego (...)

W pierwszej opinii biegły ocenił plik w formacie (...) dostarczony przez powoda na płycie CD k. 81. Biegły dokonał analizy płyty CD oraz strony internetowej. Z parametrów technicznych pliku znajdującego się na płycie CD wynika, że nie jest to oryginalny plik i przeszedł jakąś obróbkę w niewiadomym zakresie, choć treść pliku pokrywa się z treścią wydruku przedstawionego przez powoda. zarówno z treści pliku jak również jego parametrów technicznych wynika, że został on pobrany ze strony internetowej (...) w dniu 22 listopada 2014 r.. nie można jednak wykluczyć, że plik przeszedł proces fałszerstwa. Nie jest to plik oryginalny, parametry odnotowują informację wskazującą na edycję pliku. Biegły doszedł do wniosku, że zawartość płyty CD wskazuje na edycję tego pliku przez powoda.

Biegły na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2016 r. zeznał, że jeśli powód nadal dysponuje plikiem z regulaminem to najlepiej byłoby gdyby zgrał to na nośnik typu pen drive, bo zgranie na płytę czasami również powoduje zatarcie pewnych informacji. Biegły zeznał też, że gdyby były logi na stronę to może rzeczywiście udało się uzyskać jakieś informacje, jednak wątpi by firma je jeszcze przechowywała. Poza tym logi dotyczyłyby całej strony J., a nie tylko tej konkretnej podstrony. Z tych logów i tak nie będzie wynikało, jakie zmiany były dokonywane na stronie. Biegły zeznał też, że domniemania o manipulacji zawsze są możliwe, ale mało prawdopodobne. Przyjmuje się że manipulacje prowadzące do zmiany stanu rzeczywistego nie są dokonywane. Pliki przekazane przez powoda posiadają pewne informacje, co do daty jego utrwalenia, datę tę należałoby porównać z datą modyfikacji pliku. Wytknięte przez niego w opinii błędy powoda przemawiają na jego korzyść, bo gdyby był dobrze zorientowany w temacie, to błędów tych by nie popełnił. A skoro je popełnił to nie był przygotowany do dokonania manipulacji. Z atrybutów badanego przez niego pliku dostarczonego przez powoda, tj. z daty modyfikacji i daty utworzenia pliku nie wynika, żeby plik ten powstał w dacie utrwalenia strony lecz później. Natomiast w tzw. strumieniu pliku jest zachowana jedna informacja odnosząca się do daty z grudnia 2014 r. W drugim akapicie o d góry na str. 8 opinii zawiera informację, że data utworzenia w strumieniu pliku w (...) właściwości wskazuje na dzień 22.11.2014 r. godz. 20:41. Inne informacje zostały zatarte.

Z uwagi na to, że biegły zasugerował, że powód powinien przekazać treść regulaminu na nośniku typu pendrive Sąd postanowieniem z dnia 12 września 2016 r. przeprowadził dowód z uzupełniającej opinii biegłego z dziedziny informatyki na okoliczność ustalenia czasu i pierwotnej wersji regulaminu konkursu , a także strony internetowej, z której powód pobrał regulamin znajdujący się na nośniku typu PenDrive, a nadto na okoliczność braku edycji regulaminu znajdującego się na nośniku typu PenDrive, a także ustalenia czasu i ilości zmian regulaminu dokonywanych na stronie internetowej pozwanego, w szczególności stwierdzenia czy właściwości pliku przekazanego jako nowy materiał dowodowy na PenDrive świadczą o jego powstaniu i pochodzeniu z daty 22 listopada 2014 r.

W opinii z dnia 14 marca 2017 r. biegły dokonał powtórnej analizy treści strony internetowej oraz treści pliku znajdującego się na łożonym przez powoda pendrivie. Odnosząc się do tego pliku biegły zauważył niepojęcą różnicę o jedną godzinę 20:41 a 21:41 pomiędzy godzinami we właściwościach (...) a pozostałymi właściwościami. Można ona wynikać z interpretacji przez system operacyjny komputera powoda ówczesnego czasu zimowego (...) +1 (22 listopada 2014 r.)jako czasu (...) lub (...) +2 – po prosu czas zawartości pliku (...) jest zapisany statycznie, a czas modyfikacji pliku może być zapisany dynamicznie z możliwością jego interpretacji w zależności od ustawień danego komputera. Różnice te mogą sugerować również jakieś manipulacje pliku albowiem plik miał powstać w czasie zimowym a przygotowanie pliku na pendriva nastąpiło w czasie letnim. Biegły wskazał, że przeprowadził eksperymenty na dwóch różnych komputerach, które polegały na odczycie właściwości pliku w czasie zimowym, a następnie zmiany daty na czas letni i faktycznie następowały różnice w odczycie tych czasów, ale nie zawsze. D. oceny pliku biegły wskazał, że

jego zawartość nie wskazuje na edycję zawartości tego pliku. Właściwości pliku świadczą o jego powstaniu w dniu 22 listopada 2014 r.

Do opinii uzupełniającej zastrzeżenia zgłosiła strona pozwana. Na rozprawie w dniu 5 lipca 2017 r. biegły wskazał, że opinia w sposób kategoryczny odpowiada na pytanie postawione w tezie dowodowej. Biegły jest związany tezą dowodową i nie może podejmować dodatkowych czynności. Zwłaszcza że eksperymenty których przeprowadzenia domaga się strona powodowa mogłyby przekroczyć wartość przedmiotu sporu. Kwestia rozbieżności o 1 godzinę została w opinii uzupełniającej wyjaśniona. Biegły wskazał, że nie może wykluczyć, że powód mógł zaingerować w treść regulaminu, ale może wykluczyć, że taki regulamin po ingerencji powoda znalazł się na stronie internetowej. Wydruk który przedstawił powód jest wydrukiem wprost pochodzącym ze strony internetowej pozwanego. Taki wydruk oczywiście można zafałszować. Jeśli czegoś takiego dopuściłby się powód, to taka sprawa w pierwszej kolejności powinna się znaleźć w prokuraturze. Biegły wskazał, że nie dopatruje się w niniejszej sprawie tego, aby dokument został przez powoda w jakikolwiek sposób zniekształcony. Biegły wskazał, że różnica czasowa mogła wynikać z ingerencji powoda w treść pliku, ale też treść regulaminu. W opinii wskazał, że różnica w datach wynika z różnic pomiędzy czasem zapisu pliku na dysk oraz zapisu na pendrive. Zapis na dysk został dokonany w czasie kiedy obowiązywał czas zimowy, a zapis na pendrive w czasie kiedy obowiązywał czas letni. Oczywiście czasami można manipulować przy użyciu specjalistycznego oprogramowania, ale w sytuacji kiedy różnica wynosi dokładnie godzinę jego teza wydaje się oczywista. Gdyby nastąpiła manipulacja to raczej w drugą stronę, bo różnica o której mówimy jest niekorzystna dla powoda. Biegły wskazał, że przedstawione wcześniej różnice w regulaminie były wynikiem jego poprawiania, a nie jakiegokolwiek fałszowania przez powoda. Wskazać należy że powód w sprawie działał spontanicznie zapisywał, analizował, reklamował, co wskazuje na to, że nie miał czasu na jakąkolwiek ingerencję w treść regulaminu. Nie jest istotne to czy powód miał możliwość zmiany kodu, ale czy po tych zmianach ten tekst regulaminu mógłby znaleźć się na stronie internetowej pozwanego chociażby na moment jego wydrukowania. Bo wydruk zawiera wskazanie, że został wydrukowany ze strony pozwanego. Strona pozwanego, jak każda strona internetowa, jest zabezpieczona loginem i hasłem. Zmiany na konkretnej stronie internetowej może dokonywać wyłącznie jej właściciel. Biegły przyznał, że powód rzeczywiście kontaktował się z nim. Był to czas kiedy wydawało się, że nie będzie już potrzebny w sprawie i pytał go w jaki sposób skopiować plik na pendriva i ile taka opinia będzie kosztować. Biegły wskazał, że nie lubi tego typu kontaktów, ale grzeczność nakazywała udzielenie odpowiedzi. Biegły nie mógł przewidzieć ewentualnej różnicy czasu, w trakcie takiej rozmowy telefonicznej. Wskazał, że data i czas modyfikacji to tzw. atrybuty pliku. Każdy taką datę posiada. Dane te wędrują wraz z plikiem. Są jego częścią składową. Ulegają one zmianie podczas jakiegokolwiek zmiany zawartości pliku. Wyjątkiem jest pozyskiwanie pliku poprzez pobranie go z Internetu. W przypadku takiego pliku data modyfikacji jest datą pobrania pliku z Internetu. Są sposoby na uniknięcie tej zmiany poprzez np. spakowanie pliku. Przesłanie pliku np. pocztą elektroniczną może wpływać na zmianę daty modyfikacji. Biegły w opinii pierwotnej krytycznie odniósł się do materiału dowodowego, bo podstawowa wiedza informatyczna wskazuje na to, aby do badań dać najczystszy plik. Najwłaściwszym byłoby przedłożenie oryginalnego dysku lub kopii binarnej takiego dysku. Nie dochodziłoby wówczas do nieświadomych przekłamań.

Przystępując do oceny pisemnej opinii biegłego mgr inż. B. B. (1) należy podkreślić, iż w postępowaniu cywilnym dowód w postaci opinii biegłego podlega ocenie na równi z innymi dowodami, a strony są uprawnione do podważania mocy dowodowej opinii biegłych za pomocą wszystkich dostępnych i przewidzianych przez prawo środków dowodowych. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2000 roku (sygn. akt: I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64) opinia biegłego podlega ocenie – przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (zob. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 roku, V CKN 1354/00). Kierując się tymi wskazaniem Sąd uznał, że przedmiotowa opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jasny i spójny, przez osobę posiadającą odpowiednie kompetencje do ich przygotowania. Opinie wskazuje metodykę opracowania, sposób badań, które doprowadziły biegłego do wysnucia ostatecznych wniosków. Wnioski końcowe pisemnej opinii zostały

sformułowane w sposób jednoznaczny i kategoriyczny, są wyczerpujące i zostały dostatecznie umotywowane. Opinia stanowi logiczną całość.

W konsekwencji Sąd przyznał powyższej opinii przymiot pełnej wiarygodności, nie znajdując podstaw do podważania ich wartości dowodowej i do konieczności z opinii innych biegłych. Z uwagi więc na to, że opinia biegłego była kategoriyczna i przekonywująca, okoliczności, na które została sporządzona należało uznać za wyjaśnione, a tym samym nie powstał obowiązek dopuszczania dowodu z dalszych opinii biegłych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, OSP 1975/5/108).

Sąd uznał opinię biegłego za w pełni wiarygodną. Wskazać należy, że biegły wyraźnie zaznaczył, że istnieją różnice między plikami zapisanymi na dysku CD złożonym przez powoda oraz na nośniku typu pendrive. Wskazał, że plik zapisany na płycie CD nosi znamiona modyfikacji, nawet jeśli z zerowym skutkiem i że bardziej miarodajnym nośnikiem jest tutaj pendrive. Nie można tutaj uznać, że biegły w tym zakresie w jakikolwiek sposób pomagał powodowi. Wskazał jedynie w jaki sposób zapisać plik, aby jak najlepiej oddać jego treść. Wymagało to bowiem wiadomości specjalnych. Opinia biegłego jest wiarygodna zwłaszcza dlatego, że biegły sam wskazał na różne daty w zapisie pliku wskazując jednocześnie z czego te różnice mogły wynikać, co również było jego zadaniem, bo wymagało to wiadomości specjalnych. Biegły wyraźnie wskazał, że plik przedstawiony przez powoda na nośniku typu pendrive nie nosi znamion żadnej ingerencji i że data jego powstania to 21 listopada 2014 r. Z opinii również wynika, że pochodzi on ze strony internetowej, nie wynika, aby w całości został stwierdzony przez powoda, co jak wskazano wcześniej byłoby zupełnie nielogiczne, bo w dniu 21 listopada 2014 r. powód nie wiedział, że wygra konkurs. Biegły przyznał wyraźnie, że obecnie nie można ustalić wersji pierwotnej regulaminu ani jego kolejnych wersji. Przyznał jednak, że mogłyby to być pomocne logi, które mogły być przechowywane przez właściciela serwera. Żadna ze stron nie złożyła jednak wniosku o zwrócenie się o takie logi, a ciężar dowodu z tym zakresie obciążałby stronę pozwaną, bo to ona powinna wykazać, że regulamin o treści znajdującej się obecnie na stronie internetowej nie był w ogóle zmieniany, co tylko potwierdziłoby twierdzenia pozwanego o tym, że to powód dokonał ingerencji w treść regulaminu. Uznając opinię za w pełni logiczną i wiarygodną Sąd oddalił wniosek pozwaney o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii biegłego.

Podkreślić w tym miejscu należy, że wszystkie dowody muszą być oceniane łącznie przez pryzmat kryteriów, o których mowa w art. 233 § 1 kpc. Nie mogą być one oceniane oddzielnie. Dopiero bowiem połączenie wersji zdarzenia wynikającej z zeznań powoda z wnioskami wynikającymi z opinii biegłego przesądza o tym, że powód zapoznał się z wersją regulaminu przedstawioną przez niego na dołączonym do pozwu wydruku.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się w całości uzasadnione.

Powód w pozwie twierdził, że przystąpił do konkursu organizowanego przez pozwanego oraz, że taki konkurs wygrał i związku z tym domagał się nagrody wyliczonej w sposób opisany w regulaminie wskazując jednocześnie, że w jego ocenie nagrodą za taki konkurs był voucher na wypożyczenie samochodu oraz nagroda pieniężna o wartości 111, 1 % wartości vouchera. Pozwany natomiast przyznał fakt wygranej powoda w konkursie. Twierdził, że jednak, że w sprawie miał zatasowanie inny regulamin niż ten, na który powoływał się powód i zwiadu z tym twierdził, że jedyną nagrodą z wygraną w konkursie był jedynie voucher, a zamiarem powoda nie było przyznanie jakiegokolwiek nagrody pieniężnej.

W ocenie Sądu podstawą prawną roszczenia powoda były przepisy o przyrzeczeniu publicznym, czyli art. 919 kc. Zgodnie z tym przepisem kto przez ogłoszenie publiczne przyrzekł nagrodę za wykonanie oznaczonej czynności, obowiązany jest przyrzeczenia dotrzymać (art. 919 § 1 kc). Zgodnie z § 2 jeżeli w przyrzeczeniu nie był oznaczony termin wykonania czynności ani nie było zastrzeżenia, że przyrzeczenie jest nieodwołalne, przyrzekający może je odwołać. Odwołanie powinno nastąpić przez ogłoszenie publiczne w taki sam sposób, w jaki było uczynione przyrzeczenie. Odwołanie jest bezskuteczne względem osoby, która wcześniej czynność wykonała. Przepis art. 919 KC określa skutki prawne ogłoszenia nagrody za wykonanie oznaczonej czynności. W ujęciu przepisu jest to jednostronne oświadczenie przyrzekającego (dłużnika w stosunku z przyrzeczenia publicznego), prowadzące do powstania zobowiązania dotrzymywania przyrzeczenia (§ 1). Ponadto przepis reguluje możliwość odwołania przyrzeczenia – warunkiem jest

brak oznaczenia w przyrzeczeniu terminu wykonania czynności oraz brak zastrzeżenia, że przyrzeczenie jest nieodwołalne; odwołanie powinno nastąpić przez ogłoszenie publiczne w taki sam sposób, w jaki było uczynione przyrzeczenie, przy czym jest bezskuteczne względem osoby, która wcześniej czynność wykonała (§ 2). Zasadniczym warunkiem skuteczności przyrzeczenia publicznego jest jego publiczny charakter; chodzi tu o stworzenie możliwości powszechnego dostępu do oświadczenia przyrzekającego. Nie oznacza to jednak bezwzględnej nieoznaczoności adresata; dopuszcza się z jednej strony wprowadzenie pewnych ograniczonych wyłączeń mających swoje źródła w naturze przyrzeczenia (np. osób, które uczestniczą w realizacji zobowiązania przyrzekającego, np. jego pracowników, tzw. jury konkursowe, także członków rodziny takich osób), a z drugiej strony, dopuszcza się zawężenie adresata przyrzeczenia poprzez wskazanie cech indywidualizujących, np. adresując przyrzeczenie do architektów (konkursy architektoniczne), kobiet (konkursy piękności), klientów określonych placówek handlowych, itp. Zgodnie z przepisem świadczenie przyrzekającego określone jest jako „nagroda”. Przepis ten nie określa charakteru tego świadczenia, zwykle przyjmuje się, że jest to korzyść majątkowa; nie da się jednak odmówić cech przyrzeczenia publicznego nagrodom „honorowym”, np. dyplomom itp. utrwalonym w praktyce społecznej sposobom wyróżnienia osoby nagrodzonej; zwykle dotyczy to nagród konkursowych (art. 921 KC). W braku szczegółowego określenia charakteru nagrody, czy też choćby podstaw do jej ustalenia w treści przyrzeczenia publicznego, przyjmuje się, że zobowiązanie przyrzekającego polega na zapłacie kwoty pieniężnej. Ponadto, stosownie do zasad określonych w art. 65 KC, oceniana będzie jej wysokość ustalona przez przyrzekającego lub wskazaną przez niego osobę; dotyczy to zwłaszcza sytuacji, kiedy strona ta, określając w treści przyrzeczenia nagrodę, użyła określeń niemających jasnego zakresu znaczeniowego, np. nagroda „wysoka” itp.

Zdaniem Sądu przeprowadzony przez pozwanego konkurs spełnia wszelkie wymogi przyrzeczenia publicznego, o którym mowa w art. 919 k.c. Pozwany jako organizator konkursu przyrzekł określoną nagrodę za zebranie największej liczny punktów za polecenia aplikacji Y.. Nagrody były przyznawane na podstawie regulaminu, który został ogłoszony z publicznie na stronie internetowej. Nie ulega wątpliwości, że ogłoszenie dokonane w Internecie ma charakter ogłoszenia publicznego, w rozumieniu art. 919 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2015 r., I CSK 40/14, OSNC 2016/2/20, Biul.SN 2015/3/11). Sporne pomiędzy stronami było to, który regulamin konkursu był dla stron wiążący – czy ten, którego wydruk przedstawił powód na k. 13 – 16 czy ten, który przedstawił pozwany znajdujący się na k. 56-59. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w przypadku konkursów stanowiących przyrzeczenie publiczne przyrzekający nagrodę może sformułować regulamin konkursu, którego celem jest dokładniejsze opisanie zasad uczestnictwa w konkursie i powyższe nie oznacza, że mogą być one uznane za ofertę umowną czy też wzorzec umowny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 lutego 2014 r., VI ACa 1134/13, LEX nr 1527286). Wskazuje się również, że z natury uregulowania instytucji przyrzeczenia publicznego wynika, iż chodzi w nim o nieskomplikowaną relację prawną sprowadzającą się do prostego wykonania oznaczonej jednej czynności, za co obiecano nagrodę. objaśnienie w świetle treści k.c. przyrzeczenia publicznego jako jednostronnej czynności prawnej nie wyklucza wcale zawarcia w jej miejsce umowy. Jako przykład wskazywana jest sytuacja, w której przyrzekający nagrodę konkursową uczyni wyraźne zastrzeżenie, że skierowane do ogółu przyrzeczenie (oferta ad incertas personas) wymaga przyjęcia przez wykonanie czynności lub dzieła albo w inny sposób (np. przez przesłanie karty uczestnictwa) i wtedy między nim a osobami, które zachowały się zgodnie z wymaganiem, dojdzie do zawarcia umowy i do takiej umowy można stosować jedynie w drodze analogii przepisy art. 919-921 k.c. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2011 r. VI ACa 282/11, LEX nr 1130437).

W ocenie Sądu regulamin konkursu organizowanego przez pozwanego nie był zbyt rozbudowany. Składał się co prawda z kilkudziesięciu punktów, jednakże uczestnictwo w konkursie nie prowadziło do zawarcia jakiegokolwiek umowy pomiędzy strony. Konkurs prowadzony przez pozwanego nie stanowił zatem oferty zawarcia jakiegokolwiek umowy cywilnoprawnej.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowania dowodowe wskazuje jednoznacznie na to, że strony były związane regulaminem przedstawionym przez powoda, którego wydruk znajduje się na karcie 13 – 16. Jak wskazano wcześniej, to właśnie z takim regulaminem powód zapoznał się, o takiej treści regulamin pobrał ze strony internetowej w dniu 21 listopada 2014 r. Postępowanie dowodowe nie wykazało, aby powód dokonał w treści tego regulaminu

jakichkolwiek zmian czy ingerencji. Niewątpliwie, co przyznał sam powód, już po uzyskaniu informacji o wygranej i po uzyskaniu informacji, że jedyną nagrodą dla niego jest voucher na wypożyczenie samochodu, a pozwany nie przewidział w nim nagrody pieniężnej, powód po raz kolejny sprawdził regulamin na stronie internetowej i okazało się, że na stronie tej widniała już inna treść regulaminu, której wydruk znajduje się na karcie 56 – 59. W ocenie Sądu w okresie pomiędzy 21 listopada 2014 r. a datą, w której powód dowiedział się o zmianie treści regulaminu, czyli jak ustalono wcześniej po 10 grudnia 2014 r. doszło do zmiany regulaminu. W ocenie Sądu taka zmiana była dopuszczalna w oparciu o art. 919 § 2 kc, który stanowi, że jeżeli w przyrzeczeniu nie był oznaczony termin wykonania czynności ani nie było zastrzeżenia, że przyrzeczenie jest nieodwołalne, przyrzekający może je odwołać. Odwołanie powinno nastąpić przez ogłoszenie publiczne w taki sam sposób, w jaki było uczynione przyrzeczenie. Co prawda w przepisie mowa tutaj o odwołaniu przyrzeczenia, jeśli jednak ustawodawca dopuszcza odwołanie przyrzeczenia, to tym bardziej musi dopuścić zmianę przyrzeczenia (argumentum a maiori ad minus). Wskazać jednak że pozwany sam ograniczył możliwość zmiany regulaminu konkursu wskazując w punkcie 8.5., że organizator zastrzega sobie prawo do zmiany postanowień Regulaminu, o ile nie wpłynie to na pogorszenie warunków uczestnictwa w konkursie. Zmiana obowiązująca będzie uczestników biorących udział w konkursie. Zmiana wysokości nagrody pieniężnej ewidentnie pogarszała warunki uczestnictwa w konkursie, zatem była niedopuszczalna, gdyż regulamin był wiążący nie tylko dla przystępujących do konkursu, ale również dla organizatora, który sam na siebie nałożył określone zobowiązania.

Niezasadne są argumenty powoda odnośnie tego konieczności zastosowania do takiej zmiany przepisów o kontroli niedozwolonych wzorców umownych. Regulamin konkursu nie jest bowiem wzorcem umownym i nie podlega takiemu badaniu.

Skoro w punkcie 5.4 regulaminu (k. 14) określono wartość nagrody pieniężnej jako 111,1 % wartości vouchera, a jego wartość to 2933 zł, to powód mógł zasadnie domagać się kwoty 3258,56 zł jako kwoty stanowiącej iloczyn kwoty 2933 zł i wskaźnika 111,1 % wartości.

Nie można zgodzić się z twierdzeniami pozwanego, że z regulaminów wynika, że zamiarem pozwanego nie było przyznanie nagrody pieniężnej. Zarówno bowiem regulamin w wersji prezentowanej przez powoda jak i pozwanego wyraźnie wskazują na to, że nagrodami za wzięcie udziału w konkursie jest voucher i nagroda pieniężna. Regulaminy różnią się w tym zakresie jedynie wskaźnikiem procentowym określającym wartość nagrody. Nagrodą pieniężną nie można być zatem, jak twierdzi pozwany, jedynie wartość podatku dochodowego, do którego uiszczenia zobowiązał się pozwany w punkcie 5.12 regulaminu (k. 14) czy punkcie 5.11 regulaminu (k. 58), skoro sam pozwany w treści regulaminu używa pojęć: voucher, nagroda pieniężna i koszty podatku dochodowego. Koszty podatku dochodowego nie są nagrodą w rozumieniu przepisów regulaminu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 919 § 1 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3258,56 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i 482 § 1 k.c. w zw. z art. 359 k.c. Aktualne brzmienie tych przepisów zostało określone ustawą z 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830), która w swojej zasadniczej części weszła w życie 1 stycznia 2016 r. (czyli przed zamknięciem rozprawy w niniejszej sprawie). Zgodnie z art. 56 ustawy nowelizującej do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. A contrario oznaczało to, że od dnia wejście w życie ustawy z 8 października 2015 r. należy stosować przepisy k.c. w zmienionym brzmieniu, m.in. wprowadzającym do kodeksu dwojaki rodzaj odsetek ustawowych, różniących się wysokością, tzn. tzw. odsetki kapitałowe, o których mowa w art. 359 § 2 k.c. i odsetki za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c.. W związku z tym, że w pozwie powód dochodził odsetek ustawowych za okres przed wejściem w życie ustawy z 8 października 2015 r., tj. od kwoty 20.094,35 zł od 10 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty, niewystarczające i błędne byłoby użycie w wyroku zasądzającym odsetki samej tylko dotychczasowej formuły w brzmieniu: „wraz z odsetkami ustawowymi od [...] do dnia zapłaty [...]”. Nie byłoby bowiem jasne, jakie rodzaju odsetki mają zastosowanie od 1 stycznia 2016 r., czy kapitałowe czy za opóźnienie. Konieczne stało się zatem wyraźne zastrzeżenie w wyroku, że za okres od 1 stycznia 2016 r. powodowi przysługują odsetki ustawowe w wysokości odsetek

ustawowych za opóźnienie. W konsekwencji Sąd jako początkową datę naliczenia odsetek przyjął datę 17 czerwca 2015 r. tj. datę wniesienia pozwu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc obciążając nimi w całości stronę pozwana jako przegrywającą sprawę pozostawiając szczegółowe rozliczenie kosztów referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 § 1 kpc.

SSR Mariusz Gotowski